

Shulchan Aruch Shiur - Pas Akum
Yoreh Deah Siman 112 - 3,4,5,7

בית יוסף יורה דעה סימן קיב

ח, ג, י - י

וכתוב בתשובה אשכנזית (שו"ת מהרי"ל סי' קנז אות ד) (דאפילו בפת של בעל הבית התיר דלא חמירא גזרת פת מדמאי ע"כ. וכן כתוב בארחות חיים) הל' איסורי מאכלות אות סג ד"ה הפת (בשם הרא"ה) (בדה"ב שם צב: ד"ה ולענין) (דכל מקום שאין פלטר מצוי כלל מותר אפילו פת של בעלי בתים ולייך ולאכלו בשדה חוץ לתחום וכן בתוך התחום אין כאן איסור כיון שהוא חוץ לעיר שבעים אמה ושירים אלא שהוא מכוער לתלמיד חכם. וכפר קטן שאין בו פלטר ישראל ולא גוי הרי הוא כשדה ומותר לאכול פת של בעלי בתים שם. ואם פלטר הזמין ישראל הרי פתו כפת בעל הבית ואם הגיע פלטר ישראל שם הרי פת פלטר גוי אסור עד שימכור פלטר ישראל פתו ולאחר שכלה פת ישראל חוזר פתו של פלטר נכרי להכשרו עכ"ל) (אבל) (לעיל כתבתי בשם הרשב"א דהמתאכסנים עם הגוים אין להם לאכול פת בעלי בתים וכן נראה) (בדק הבית) [על כל זה צריך להעביר הקולמוס] [עד כאן] [מדברי הרמב"ם שכתב] (שם) (שלא נהגו להתיר אלא פת של נחתום ובשדה משמע אבל פת של בעל הבית אע"פ שהוא בשדה לא :

י

וכתב הרשב"א אפילו יש שם פלטר ישראל אם אין פת פלטר ישראל כפת של פלטר גוי מותר וכו'. (כן כתב) (תוה"א ב"ג ש"ז צב:) (בשם ה"ר יונה) (לה) (ד"ה אמר רבי יוחנן) (והביא דבריו הר"ן) (שם):

ומ"ש עליו רבינו ואין נראה כן מן הירושלמי וכו'. אף ע"פ שרבינו לא ראה כי אם תורת הבית הקצר לא היה לו לכתוב כן דמשמע מדבריו שהרשב"א לא ראה הירושלמי הזה או ראהו ונעלמה ידיעתו ממנו שאילו ידעו ונזכר ממנו לא היה כותב כן וזה דבר שלא ניתן ליהשד בכך מאן דנהירן ליה שבילי רקיעא ואילו ראה לשונו בתורת הבית הארוך) (שם) (לא היה חושדו בכך וגם לא היה מקשה עליו מן הירושלמי שהוא הביא תחלה הירושלמי והבבלי ואח"כ כתב ומי שיש בידו פת או שיש פלטר ישראל ויש פלטר גוי עושה פת יפה ממנו או ממין אחר שאין בידו של פלטר ישראל מותר לקנות מפלטר גוי דכיון שהותרה פת של פלטר הותרה לגמרי כל היכא דליכא פלטר ישראל כמוהו דכיון דדעתו נוחה יותר בפת פלטר זה מפני חשיבותו בעיניו הרי זה כפת דחוקה לו וכן נהגו וכן דעת מורי הרב ז"ל :

י

ומ"ש רבינו של בעל הבית אסורה לעולם אפילו קנאה פלטר ממנו וכו' ושל פלטר מותרת לעולם אפילו קנאה בעל הבית ממנו וכו'. (כבר כתבתי שכן כתב הרא"ש בתשובה וכן כתב הרשב"א בתורת הבית) (הקצר ב"ג ש"ז צג. ארוך צב:) (והר"ן בפרק אין מעמידין) (יד: סוף דיבור ראשון) (וכתבו שכן נראה מדברי הראב"ד ז"ל) (לה) (ד"ה הלכך) (והביאו ראייה לדבר מדאמרינן בפרק השוכר את הפועל) (ע"ז סה:) (ההוא ביתא דחטי דנפל עליה חביתא דיין נסך שרייה רבא למטחנא ולמיפא ולזבונייה לגוים שלא בפני ישראל הא בפני ישראל אסור לפי שישראל שראה שמישראל היה אף הוא יקחנו מן הגוי אלמא בתר תחלתו אזלינן ואף בפת פלטר שבא ליד בעל הבית הוא הדין והוא הטעם דבתר תחלתו אזלינן ומינה לפת בעל הבית שבא לידו של פלטר שאסור ללקחו מן הפלטר וכתב הר"ן שאע"פ שיש חולקים על הרשב"א כדבריו נ"ל עיקר:

טור יורה דעה הלכות מאכלי עובדי כוכבים סימן קיב

ולדעת א"א הרא"ש ז"ל אין חילוק בין פת של בעל הבית לשל פלטר אבל קצת מהמחברים חלקו בין של בעל הבית לשל פלטר דלא שייך חתנות אלא בשל בעה"ב הלכך אסרוהו בכל ענין חוץ בממקום סכנה אבל של פלטר אין כאן כ"כ קירוב דעת שבאומנתו הוא עוסק. וכן מחלק בירושלמי שמתיר לקנות מפלטר של עו"ג במקום שאין פלטר של ישראל מצוי וכתב הרשב"א אפילו יש שם פלטר של ישראל אם אין הפת של פלטר ישראל כפת הפלטר של עו"ג מותר כיון שערב עליו יותר ואין נראה כן מן הירושלמי שלא התיר אלא במקום שאין פלטר ישראל מצוי אבל אם הוא מצוי אלא דשל עו"ג ערב לו יותר לא התיר:

שולחן ערוך יורה דעה הלכות מאכלי עובדי כוכבים סימן קיב סעיף ג

י יש מי שאומר **יב** שאם פלטר הזמין ישראל, הרי פתו כפת בעל הבית.

